tuliwad, nii lahked, ja tema ise ka, ja igal hommikul, kui ta wõerastemajast wälja tuli, läks loodus ikka ilusamaks ja ta sammus kergemine edasi, ja kui ta 18. päewal nimetatud arsti linna pärale jõuudis ja teisel hommikul üles tõusis, tundis ta ennese nii terwe olewat, et ta ütles: „Halwemat aega minu terweksaamiseks ei olegi, kui nüüd, kus mina arsti juure pean minema. Kohisekstwad mul ommeti kõrwadgi natukene eht jooksels mul süda wet." — Kui ta arsti juure tuli, wõttis see tema käest kinni ja ütles temale: „Nüüd siis jutustage mulle weel kord põhjani, mis teil õieti puudub." Siis ütles tema: „Tohtri härra, mul ei puudu, Jumal tänatud, mitte midagi, ja kui teie nii terwed olete kui mina, siis wõite selleşt ainult röömustada." — Arst ütles: „Hea waim on teid minu juure juhatanud. Paelus on nüüd surnud, aga teil on weel paelusst mune kõhus, sellepärast peate teie jala kodu tagast minema ja kodus hoolega puid lõhkuma, ja teie ei pea enam sööma kui nälg teid sunnib, et munadest ussid wälja ei haudu, siis wõite teie weel wanaks elada," — ja naeratas selle juures. Aga rikas wõeras kostis: „Tohtri härra, teie olete peenikene mees, ja mina saan teist wäga hästi aru."

Päraşt seda elas ta arsti nõuu järele ja sai wanaks 87 aastat, 4 kuud ja 10 päewa, ja oli terwe kui ojakala, ja saatis oma targa arstile igal Määripääwal terwituseks 20 kullatükki.

Ainult pilwekene.

Rooma keiser Juulianus, kes umbes 350 aastat päraşt Kristust elas, katsus Roomas paganausku igapidi

uuendada ja jalale seadida, mis ommetegi, hoolimata kristlaste tagakiusamistest, otse nende läbi hakkas kaduma ja kustuma. Juulianus oli waimurikas mees, tema koolmeistrid olid teda paganausu jumalate teenistusele waimustanud, ja kawaluse ja wäewallaga katsus ta ristiusku kaotada ja paganausku elustada. Ta katsus paganausus kõik kristlaste häid kombeid järele teha. Nõnda ehitas tema Waeste-, haige- ja waestelaste majasid, laskis paganausu templites jutlusid pidada ja lauluşid laulda, ja nägi igapidi palju waewa, et surnud paganausku uuesti elustada. Küll wõis ta ehitada haige- ja waestemajasid, aga paganatele armastust ja halastust südamesse istutada, nagu ta seda kristlaste juures nägi, see oli tal wõimata. Niipea kui ta omad silmad linni pani, langes ka tema suur ehitus kokku. Jutustatakse, et tema surres peo täie mulda päikese poole olla wisanud, päikese poole, keda ta kui Jumalat auustas, ja hüüdnud: „Ja sa oled ommeti wõitnud, Galilea mees!" — Selleşt rasketşt ajast, mis Juulianuse al kristlastel oli kannatada, ütles piiskop Athanasius: On ainult pilwekene, läheb mööda." — Ja tõeste, ta ei olnud muud, kui pilwekene, mis õndsuse päikest inimeste eest püüdis warjata. Ta läks pea üle.

Mõnesuguseid tähendusi ja tähtsamaid sündmusi.

1. Esimesed potisepa tööd olid juba aastal 2000 enne Kristust tuntud.
2. Öht muljub täiskawanud inimese peale ümbes 30 tuhanda naela raskusega.